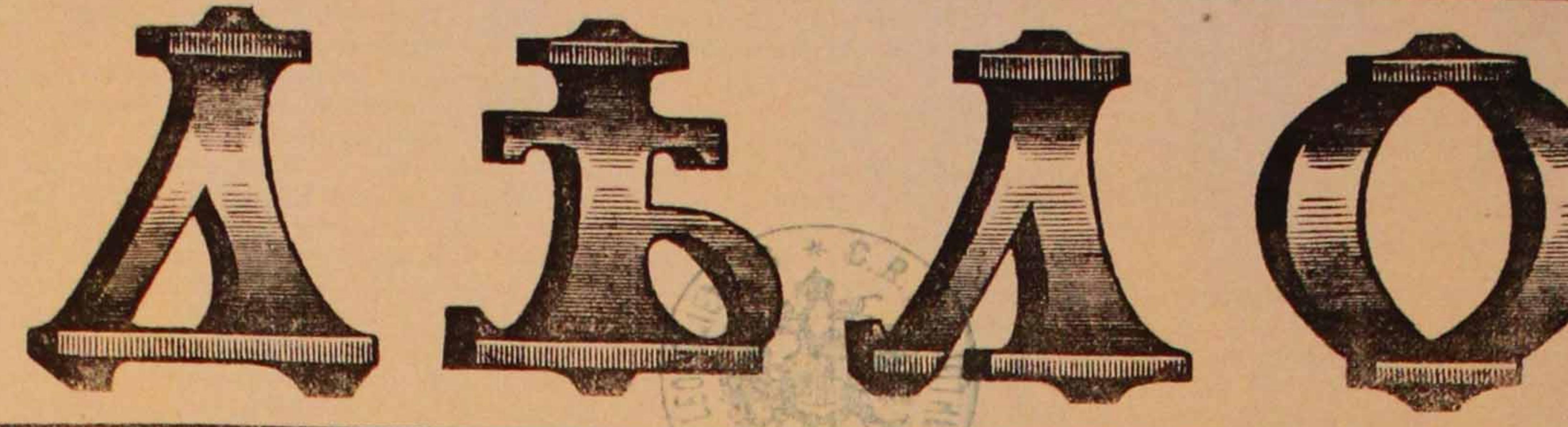

ВЫХОДИТЬ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рускихъ святыи о 4-й год попох. Литер. додатокъ
"Бібліотека найзnam. повѣстей" выходить по 2 печат. ар-
кушъ кожного 15-го и пособія для кожного мѣсяця.
Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улиця
Галицка.
Всі листи, посылки і рекламації належить пересилати
підъ адресою: редакція і адміністрація "Дѣла" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не впортаються тільки на попереднє вистороне.
Посланіе число стоїть 12 кр. а. в.
Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣль сінко
строчки початкові.
Рекламації воопечатаній бѣль отъ порта.
Предплату належить пересилати франко (вайлучше
почтовими посераками) до: Адміністрації часописа "Дѣла"
ч. Галицка, Ч. 44.

Предплата на "Дѣло" для Австроії:	Для Австроії
на цѣлый рокъ	12 кр.
на полѣ року	6 кр.
на півъ року	6 руб.
на чверть року	3 кр.
на чверть року	3 руб.
отъ дод. "Бібліотеки":	отъ дод. "Бібліотеки":
на цѣлый рокъ	16 кр.
на півъ року	8 кр.
на чверть року	4 кр.
на самъ	такъ:
на цѣлый рокъ	на самъ
на півъ року	15 кр.
на чверть року	7-50 кр.
на самъ	8-75 кр.
на цѣлый рокъ	19 кр.
на півъ року	9-50 кр.
на чверть року	6 кр.

III. Читателівъ въ Россіи просимо ма-
ти на увазѣ, що въ вимовѣ *я-i, ё-i, є-i* (въ
серединѣ и на кінці олдѣвъ) = *ы*, *и* (на початку
олдѣвъ и по самогласныхъ) = *і*, *і* (на початку
олдѣвъ) = *ві*.

Съ днемъ I (13) липня розпо-
чався III. чвертьрікъ. Просимо П. Т.
Предплатниковъ поспѣшити съ надосла-
ніемъ дальшої передплати, щоби не
зайшла перерва въ висылцѣ.

Рѣвноожъ просимо о надосланьї за-
легостей тихъ ПП., котримъ предплата
вже скончилася давнѣйше, бо мы муси-
мо всѣ наші видатки платити готѣвкою.

Ново приступаючій П. Т. Предплатники
"Бібліотеки найзnam. повѣстей" дстануть да-
ромъ початковій аркушъ розпочатої повѣсти
"Зъ великої свѧти".

Просимо П. Т. Предплатниковъ, щоби при змѣнѣ
мѣсяця зволили завѣдьди подавати и давнѣйшу свою
адресу, бо инакше тратимо богато часу, а всѣ
адреси годѣ въ памятії задержати.

Обходъ 200-лѣтнього ювілею оборони Вѣдня кор. Собескимъ.

Зъ одного поважного круга руского на
провинції запытують насъ о нашій поглядѣ на
становище галицкихъ Русиновъ супротивъ
обходу 200-лѣтнього ювілею оборони Вѣдня
черезъ короля Яна Собеского, якій галицкій
Поляки будуть обходити 12 л. вересня сего
року головно въ трьхъ мѣстахъ: во Львовѣ,
въ Краковѣ и въ Жовквѣ.

Задля важности справы мы уважаемъ от-
вѣтнимъ дати свою отповѣдь на повыше зам-
пытанье — прилюдно.

На передъ зсылаємося па нашу статію
въ той справѣ, умѣщенну въ 46 числѣ "Дѣла"
підъ заг. "Обходъ 200-лѣтнього ювілею оборони
Вѣдня — а Русини". Въ той статії
сконстатували мы, що Поляки постановили
взыскати святкованье сего ювілею для цѣлій
політическихъ. Буде се манифестація чи-
сто національно-польська. Зъ того
взгліду мы вже тогда заявили, що "намъ,
руській інтелигенції і рускому народові не
належить брати підъяконії участі въ польському
ювілейному торжествѣ. Панове Поляки всіду
обходятся безъ насъ, — пехай же і при сїй
вагодѣ обйтутися..." Мы тогдь звертали ува-

гу такожъ на той фактъ, що майже рѣвно-
часно завязалися були два комітети польські
во Львовѣ: одинъ ювілейний, а другій
выборчій. Комітет ювілейний завзыавъ
солодкими словами Русиновъ до спольного
празднованія ювілею слави короля польського,
а комітетъ выборчій поставивъ засаду: не
допустити до сойму анѣ одного руского канди-
дата...

Огъ того часу, коли мы то писали, ми-
нуло доперва колька мѣсяціївъ. А колько то
кривди, колько напасті прійшлося Русинамъ
закоштувати бѣль братомъ Поляківъ! Всѣмъ
намъ ще свѣжо въ памятії способъ воїванія
противъ насъ при выборахъ до сойму и ре-
зультатъ выборовъ; всѣмъ намъ свѣжо ще въ
памятії ухвали ради мѣста Львова въ справѣ
признаної Русинамъ народної школи рускої
во Львовѣ; всѣмъ намъ гомонять ще въ ухахъ
напасті цѣлої галицко-польської журналистики
на наше народне Вѣче!... А чи можемъ мы
нинѣ зазначити зъ сторони Поляківъ бодай
одинъ фактъ якого-небудь добра, якого-небудь
прихильності для рускої справи, для руского
народу? Нѣ, не можемо! Отношення коли не
погоршилися, то певно не поправилися. Зъ
тої отже причини мы мусимо крѣпко стояти
при нашому тогдь высказанимъ поглядѣ на
становище Русиновъ супротивъ ювілею славы
польского короля.

Колибъ ювілей не мавъ характеру чисто-
національної польской манифестації, колибъ
мавъ характеръ славянського свята, — га,
тогда Русини — хочь и якъ маркотно були
засѣсти до стола съ верховодниками-По-
ляками, — все таки застѣли побѣль другихъ
Славянъ і взыслили тоасть за славянську
славу і на славянську могутність... А такъ —
якъ Русинамъ дѣло? Будуть кивати головами
на панський окликъ "Kochajmy się"? На
пірвѣ — "коханье", а по-за пиромъ — звѣ-
стно що...

Ще одна рѣчъ. Колибъ Русини взяли пуб-
личну участі въ ювілею, Поляки розголоси-
либи цѣлі et orgi, що Русини погодилися
вже съ фактическимъ становомъ на галицкій
Руси, що вже имъ "добре", і нѣчого не бажа-
ють... Коли минувшого року Поляки піднесли
до важности політическої "згоды" дробній
фактъ, що громадка рускихъ академиківъ от-

співала колька рускихъ пѣсень въ товариствѣ
польскихъ академиківъ, і на той фактъ одна
польска часопись ще павѣть по сегорбічомъ
Вѣчу откликувалася, — то щожъ доперва вы-
спнували Поляки зъ участії Русиновъ въ юви-
лею, котрої они очевидно дуже бажають. По юви-
лею — колибъ Русини почали дальше домагатися
своїхъ правъ, Поляки казалибы кому треба:

"To, anarchiczne żywioły" чогось хотять бѣль
насъ, — а "prawdziwi Rusini", тѣ прецѣ разомъ
съ нами обходили ювілей!... Таки бесѣди
они не покидалисъ павѣть тогдь, колибъ
правъ домагалися павѣть тѣ самі Русини, що
були на ювілею.... Ми вже були неразъ свѣд-
ками такихъ штучокъ, — тожъ наученій до-
свѣдомъ, мусимо кождый своїй крокъ супро-
тивъ маневрбѣ могучого і хитрого противника —
дуже важити.

Причинокъ до справоздання посла п. Генрика Янка въ Комарнѣ.

Якъ вже въ ч. 79 "Дѣла" було сказано,
на зборѣ выборцівъ въ Комарнѣ многій участни-
кі збору не були допущеній до голосу і
не могли ставити своїхъ інтерпеляцій до п.
Янка. Якъ намъ доносять зъ Комарна, інтер-
пеляції, особено бѣль комарнанськихъ мѣщанъ,
булобы було дуже богато, і то інтерпеляції
въ справахъ самыхъ важнихъ.

Одинъ участникъ збору, п. Дмитро
Ольховий, надславъ намъ списъ своїхъ
інтерпеляцій съ слѣдуючою замѣткою на вету-
пѣ: "Подою до прилюдной вѣдомости, що не
дано менѣ голосу для внесення слѣдуючихъ інтерпеляцій по справодаваню п. Янка въ Комарнѣ
дня 10 (22) липня с. р." Інтерпеляції тії
ось які:

1) Я не хочу вдаватися въ високо полі-
тику, якъ тамъ несправедливо поступають По-
ляки съ Русинами, а лише доткну того, якъ
панове поступають собѣ супротивъ руского і
польского народу. Велике лихо для народу, що
не має найменшого права въ польованію. Наведу
лишь одинъ-два примѣри. Мѣщанинъ комар-
нанській Матій Грабарчукъ дстававъ въ спад-
чинѣ по своїмъ бѣтцю і стрѣльбу. Тою стрѣль-
бою поважився разъ стрѣлити на сороки, котрі
ему, постѣдно тільки пять грядочокъ го-

родця, робили велику школу, звѣдаючи куку-
руду. Жандармъ, учувши вистрѣль, прійшовъ
до хати Грабарчука, бѣтравъ стрѣльбу і аро-
бивъ доноси до суду. Функціонаръ п. к. про-
кураторія п. Коваржекъ важадавъ отдать тую
справу до п. к. староста въ Рудкахъ, а тамъ
засуджено Грабарчука на 5 з. кары і стрѣль-
ба пропала. Другій зновъ старостъ, обганяючи
воробцѣ въ пшеницѣ на своїмъ огородѣ, не
можучи довго ходити, вистрѣливъ зъ писто-
лята до воробцівъ, — але не убивъ нѣ од-
ного. За той чинъ мусить при облегчаючихъ
обстоятельствахъ заплатити 50 кр. кары. А
щожъ погадати о кривдѣ тихъ сель, котрі
мають ґрунти підъ лѣсами, якъ: Сусолдѣвъ,
Колодруби і інші; якъ бы такій селянинъ
вистрѣливъ, борони Господи, на дика, котрій
єго працю цѣлкомъ нищить, — що такому
було? Чи п. посолъ знає о той нашій
кривдѣ?

2) Чи п. посолъ знає о тоймъ, що люде-
дставши торбкъ наказы до плачення податку
грунтowego, не толькъ що платити занадто вис-
окий податокъ, але що майже кождый платитъ
за кого іншого?

3) П. послови мусить бути вѣдомо, що
п. к. суды визначають для людей термины
въ днѣ святочній і въ недѣлї. У насъ въ Ко-
марнѣ бѣтулися въ судѣ термины сего року
въ день 24 червня, с. 6. въ свято Рождества
св. Іоана Крестителя. Вѣдомо такожъ п. посло-
ви, що въ недѣлї у насъ бѣтуваються торги.
Чи одно і друге не єсть соблазнє для наро-
ду? А урядъ повинні прецѣ добрий примѣръ
давати народові!

4) Самъ п. посолъ сказавъ, що нашій край
опирається головно на рольництвѣ. Потрѣбно
отже тов рольництво якоє поднести, щоби зъ
него черпати бѣльшій хосенъ. А мы тымъ ча-
сомъ бачимо, що напій заступники о то не дба-
ють, щоби хочь частину тягарбвъ въ рольни-
цтва знести і зменшити непотрѣбній видачі;
противно, они що разъ бѣльшій тягарбъ накла-
дають на рольництво. Такимъ непотрѣбнимъ
видачомъ єсть у насъ рада повѣтова, котра
насъ столько грошої що-року коштує, а пожитку
зъ неї нѣякого не маємо. А якъ дѣловодство въ
той радѣ повѣтової, на то наведу одинъ толь-
ко примѣръ і то дуже короткій. Одинъ жидъ
ставивъ домъ при улици і висунувъ єго такъ

дѣляютъ, одинъ іншихъ спознали та розвѣда-
лися лѣпше о всякой нуждѣ та опасності, які
нашому народові єдѣ всѣхъ грозить сторонъ.
Спознавши такъ всѣ обставини нашего народу,
будемо лѣпше знати, где і якъ ставати въ єго
оборонѣ і доказемо таї дѣломъ а не лише
пустими словами, що мы єго вѣрнимъ сы-
нами.

Такій то гадки спонукали мене подати
хочь коротенький оглядъ нашого суспольного
життя на Волынѣ і сподѣлюся, що Ред. "Дѣла"
не откаже мені мѣсяць въ своїй газетѣ. Хотѣв-
бы я симъ оглядомъ показати не лише опас-
ності, які нашому народові на Волынѣ гро-
зить і доказати галицкимъ ясакого рода
"— філамъ", що інакше видимо рѣчи въ
далека, а інакше въ близька, — але такожъ і
спонукати нашихъ земляківъ въ Россії, щобъ
мы і въ найдальшій закутинѣ пильно слѣди-
ли за проявами нашого народного життя і єго
до прилюдної вѣдомости подавали поки що
хочбы въ галицкихъ журналахъ. Приступимъ
отже до самої рѣчки.

Коли російське правительство указомъ въ
10 грудня 1865 року заборонило Полякамъ на-
бувати на власність землю въ полуднево-захід-
ніхъ губерній, іменно для того населення,
въ котрого хосенъ бувъ видачений; чи зарадивъ
злому, чи може ще єсть потреба піднести
інші які другіе і котре іменно населен-
ніе въ полуднево-західніхъ губерніяхъ Рос-
сії, і якимъ природнимъ способомъ
требабы єго підносити. Якъ бы не сїй гадки,
мы бы о повышеннії указу і не вгадували.
Приглянемося отже рѣчи въ близька.

Звѣстно, що въ полуднево-західніхъ губ-
ерніяхъ Россії — подобно якъ і въ східній
Галичинѣ — живуть побѣдчи себе два зовсімъ
ріднородній населенія: одно коренне "малору-
ске" сильнѣшіє числомъ, друге же напливове,
польське, сильнѣшіє свою інтелігенцію. Під-
слія послѣдної польської ворохоби видається
отже російське правительство зумшенимъ —
поставити Полякамъ въ сихъ губерніяхъ якусъ
противвагу, а наслѣдкомъ єго бувъ згаданий
указъ, видачений въ хосенъ "руського населені

значно на улицю, що єи зувівсь, — а зверх-
ність громадска на тое призволила. Противъ
такого поступования мы внесли скаргу до вы-
длу повѣтowego, — але до нынѣ нѣкою ре-
золюції мы не одержали. Коли на Буковинѣ
люде безъ такихъ радъ повѣтowychъ яко съ
ходятся, — то и мы безъ нихъ обойшлись бы,
а грошѣ, які они пожирають, волѣли бы ити
на заведеніе такихъ школъ рѣльничихъ, въ
которыхъ и найбѣдачайша хлопска дитина учил-
ась бы гостодарити лучше, які єи батько го-
сподаривъ.

5) Домагаемся отъ п. посла, щобы по-
уплыть одного року надходячои каденції сой-
мової явився передъ выборцами тутъ въ Ко-
марнѣ, и давъ имъ справу въ свои посоль-
скии дѣяльности, — але толькъ безъ пива, пироговъ и цигаровъ, бо школа пускати грошъ на вѣтеръ.

ДОПИСИ.

Зъ надъ Збруча.

(Каноничный осмотръ Преосв. еп. Сильвестра въ деканатѣ кудрѣнцѣмъ.) Понеже Преосв. еп. Сильвестръ близше звѣстный толькъ моло-
дшій веретѣнъ нашого духовенства, намѣ-
рии и нынѣшнимъ письмомъ дати познати
напого Владыку якъ найширшимъ кругомъ
рускимъ.

Преосв. еп. Сильвестръ старавъ всюды на нову станицу прїѣздити вчасно межи 5 а 6 год. передъ вечеромъ. При вступѣ въ церковь отпиралъ малый молебень, або если свято чи недѣля изъ другій днѣвъ наступала, вечерни; по законченю удѣлявъ св. тайнами згromадженому народови благословеніе, и заразъ осмотрювавъ точно церковь, престолы, книги церковніи и ризницу. На другій днѣвъ рано о 7 год. отпиралъ тиху службу б., по которой наступала служба б. спѣвана мѣщевымъ парохомъ съ превозѣдею, котору парохъ по евангелію выголосувавъ. По законченю службы б. стававъ Епіскопъ, въ мантіи, омофорѣ, митрѣ, съ жезломъ и крестомъ, на тронѣ, и вивѣдавшишь попередъ о честнотахъ або порокахъ прихода, державъ проповѣдь, которая найменше $\frac{1}{2}$ а не разъ довше якъ годину тревала. При сїй случайности выявлявъ Еп. обширнѣй вѣдомости, знанія житя и нородовъ нашего народа, якъ велику ревностъ и любовь для своихъ паствы. Кожда архіеръ визита въ поодинокихъ приходахъ була заразомъ миссію, бо окрѣмъ проповѣди пароха, наступала заразъ проповѣдь самого Еп., або, котору парохъ слухавъ съ невычайно увагою. По сїй проповѣдѣ казавъ Еп. парохови катихизувати молодѣжь, а пото-
му роздававъ на памятку медалики и крестики. Оттакъ отпиралъ панаходу за фундато-
рѣвъ и благодѣтельнѣй церкви, а ополя уда-
валась въ процесійнѣй походѣ на приходство, где роздягшишь въ ризѣ церковныхъ, кликавши передъ себе старшину церковну и громадеку, вивѣтувавъ о всѣ подобностяхъ церкви и при-
хода и дававъ послуханье всѣмъ, кто о то про-
сивъ. По такомъ пастирскомъ роговорѣ съ братствами и старшиною визитувавъ Еп. па-
рохіальну канцелярію и підписувавъ метрики и акты парохіальни, а пото-
мъ выкауваувъ на осѣбности свои узаги въ спостережень мѣщевому парохови. Се все дѣловоство кончилось

межи 12 а 1 год. Потомъ заставали до спѣль-
ного обѣду. Вправдѣ Преосв. еп. Сильвестръ вглядавъ въ всѣ подобности точнѣше и от-
стѣшѣ, якъ бувало Впр. митр. Іосифъ, одн-
акожъ умѣть сполучити повагу и рѣшучесть
найвышшаго настоятеля архіепархіальной церкви
съ такою добротою сердца и отвертою прі-
ростю, що наїйтъ тамъ, где мусѣвъ упрека-
ти, вивѣдавъ упреки въ рѣшучомъ але и
отцѣвскомъ тонѣ.

Въ часѣ цѣлої свои визиты, которая тре-
вала отъ 14 (26) червня до 4 (16) липня має
Преосвященный вишнонѣкъ кромѣ съ нашимъ
духовенствомъ, такожъ съ рѣжнаго рода людьми
интелигенціи рускои и польскои. Въ нихъ
всѣхъ вивудить своимъ достойнѣмъ а при томъ
ласкаўмъ и привѣтнѣмъ виступленіемъ, для
себѣ найбѣльшу симпатію и поважаніе. Стра-
роста въ Борщевѣ, а на другій рѣкѣ має зачинати
будова новыхъ церквей въ Дзвиницѣ и Вы-
сочицѣ. Велику заслугу въ томъ положивъ о.
Стефановичъ въ Борщевѣ, который З муро-
ваній краснѣ церкви въ своихъ 3 філіяхъ по-
ставивъ. Все то сїдитъ о ревности кудрѣн-
ецкаго деканального клира и его настоятеля,
найстаршаго въ цѣлой епархіи декана, Впр. о.
Теофили Лисинецкаго, которому кондеканальній
отѣ въ день отѣзда Преосвященнаго въ уважа-
нію его заслугъ покертували широ-срѣбру и
позолочено чашу съ отвѣтною дедикацією.

приходити и забирається до розсмотрювання па-
рохіальнихъ актівъ. Въ вишнонѣкъ съ клиромъ
виступавъ все дуже привѣтно и ласкаво, тожъ
и здобуваєтъ загальне поважаніе и симпатію.

Кудрѣнецкій деканатъ славный въ того,
що може въ цѣлой епархіи нема другого де-
канату, который мавбы таке множество муро-
ваныхъ и хороши устроившихъ церкви, якъ влас-
ные кудрѣнецкій. Всѣ же тѣ церкви, кромѣ
давнійшихъ: мѣльницкои, германівскои и у-
стечкои, суть збудованій вже въ новѣйшихъ
часахъ, а кромѣ того строится нова церкви
въ Борщевѣ, а на другій рѣкѣ має зачинати
будова новихъ церквей въ Дзвиницѣ и Вы-
сочицѣ. Велику заслугу въ томъ положивъ о.
Стефановичъ въ Борщевѣ, который З муро-
ваній краснѣ церкви въ своихъ 3 філіяхъ по-
ставивъ. Все то сїдитъ о ревности кудрѣн-
ецкаго деканального клира и его настоятеля,
найстаршаго въ цѣлой епархіи декана, Впр. о.
Теофили Лисинецкаго, которому кондеканальній
отѣ въ день отѣзда Преосвященнаго въ уважа-
нію его заслугъ покертували широ-срѣбру и
позолочено чашу съ отвѣтною дедикацією.

Зъ Ярославщины.

(Ось вамъ образчикъ „organisacej pracy“)
нашихъ вельможнѣхъ просвѣтителѣвъ. Въ од-
номъ селѣ Ярославскаго повѣта було дуже ве-
ликое піаніство, біатики, крадѣжи и т. д. Мѣ-
сцевый священикъ старався оттягнути народъ
въ корчмы, захотиши єго бѣльше до церкви
и заразомъ розбудити въ нѣмъ охоту до мы-
сленія о своихъ власныхъ потребахъ и о вла-
снѣй помочи. Въ той цѣлі не толькъ научавъ
людей въ церквѣ пильно що недѣль, але ста-
вавши такожъ о заведеньї каскічкою въ
громадѣ, щобъ виврати людей въ руки арен-
дари-жид. И справдѣ по колкохъ лѣтахъ
усильно працѣ дозпровадивъ до того, що мно-
гий піанікъ взычаѣ закинено, и була надѣя, що
нездовго народъ вовсѣмъ отверзется. Розу-
мѣється, що живоди корчмареви се було не на
руку; бѣль взявши на способѣ и виробивъ єо въ
у пана дѣдича, що той поставивъ єго касієромъ
при своихъ лѣтахъ, где селяни зароблюють ру-
баньемъ и воженемъ дровъ. Розумѣється, що
виплати бѣгувавши въ корчму, а властиво ви-
ходить такъ, що живій-касієръ одною рукою
грошѣ дає, а другою рукою тѣ самі грошѣ
назадъ згортає за горѣву. Ну, і пропинція
роєсте, — послѣдніго року подекочила о цѣ-
льнихъ 200 зп. Ажъ ось нарази вельможному
пану дѣдичеви припливла фантазія—просвѣтити
тую вѣдро-виму громаду, і ущасливити єи —
„Koliken rolniczem“. И якъ днѣ береся до того
дѣла! Для принады дарувъ колкохъ газдамъ
за наїдъ 700 кильметровъ по краю, а що разъ
столько вже въ роботѣ. И для сїхъ то
желѣнницъ жадавъ власне Галичину варду-
ть краю, а о той зарядѣ веде ѡть колкохъ
мѣсяцівъ завзята борба съ Вѣдніемъ, що хо-
тѣбы добити безвзглядної централізації
зарядѣвъ всѣхъ желѣнницъ австрійскихъ въ
Вѣдні. Борба ся розпочалась ѡть того часу,
коли намѣстникъ Альфредъ гр. Потоцкій пред-
ставляючій нововыбраний радѣ мѣста Льво-
ва заявивъ, що зарядъ желѣнницъ державити
в Галичинѣ буде перенесений до Львова. За-
разъ відсѧ того підніялъ великий крикъ жа-
довско-нѣмецка праса въ Вѣдні, нѣбы то въ
оборонѣ загроженыхъ праї столицѣ, а наїтъ
держави, а властиво въ оборонѣ живодеки
шахерокъ и кубанівъ. Вѣдніський магістратъ
прилучивши до агітациї праси, а сїй дѣ-
лічно-австрійскій запротестувавъ въ рефератѣ
Дра Коппа противъ децентрализації зарядѣ
желѣнничихъ. Підъ той самъ часъ постанови-
ла рада мѣска во Львовѣ вислати въ тѣ
справѣ депутацію до цесаря. Львовска пада-
торговельна вислали меморіаль до министер-
ства, въ котрому виказує основно вѣдь
які Галичина и єи жителѣ терпятъ зъ при-
чини централізації желѣнничихъ зарядѣ,
и домагається якъ найскоршої децентрализації. Все то занепокоило въ високомъ степені Вѣ-
денцѣвъ.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ зарядѣвъ желѣнницъ въ Австрії.

Справа децентрализації всѣхъ желѣн-
ничъ зарядѣвъ точиться вже ѡть колкохъ мѣ-
сяцівъ въ правительствѣ и ваймає въ ви-
домъ стешени австрійску прасу а наїтъ и пар-
ламентарій круги. Справа ся есть и для на-
стараєсѧ ѡтъ давна именно Галичина. Мы ма-
ємо двоїкъ желѣнницъ: приватнѣй и державнѣй.
Въ приватнѣхъ, тягнеся желѣнница Кар-
оли Людвіка въ Краковѣ, на Львовѣ до Підвол-
ьє Ярослава до Сокала 722 кильметровъ.
Закладній капиталъ має она 95,000,000 зп. въ
першѣнныхъ акціяхъ, а въ управлюючій радѣ
будова новихъ церквей въ Дзвиницѣ и Вы-
сочицѣ сидить на 16 членовъ 7-хъ Поль-
зи. Презесами дирекції обохъ сїхъ желѣ-
нницъ суть такожъ Поляки, а именно першою
Кароль князь Яблоновскій, а другою Янъ гр.
Красицкій. Обѣ тѣ желѣнницѣ удержують вели-
кимъ коштомъ дирекції въ Вѣдні и дупли-
каты всѣхъ зарядѣвъ адміністрації єи ви-
домими урядниками, далеко Ѣздѣтіемъ піані-
ными, нѣжъ на линіи або при дирекції ѡдѣ-
во Львовѣ. Въ Вѣдні помѣщено весь проводъ
комерційнѣй и для того спедиторы вѣдній
суть самонѣмлими панами на галицкихъ лі-
ніяхъ. Въ Вѣдні есть зарядъ всѣхъ матері-
їловъ и всѣ замовленія мусять про те тамъ ви-
вузуватись. Тамъ есть и технічна контрола,
що пожирає безчисленнѣй грошѣ на привози
и студії вѣднійськихъ інженеровъ надъ ста-
номъ желѣнницъ; тамъ вѣднійськихъ обсада-
мъ ѡсещає и надаває рѣжній посады чужовицамъ
зокривленьемъ синіовъ замії, по котрой
желѣнницѣ сїхъ ходять.

Самыи галицкій стараєсѧ ѡть 6 лѣтъ
реорганізацію тихихъ для краю таїкъ шкодлив-
ихъ зарядѣвъ, однакъ безуспѣшно.

Желѣнницѣ державнїй и перенавтѣ
правительствомъ підъ зарядъ державы тягнут-
ся надъ 700 кильметровъ по краю, а що разъ
столько вже въ роботѣ. И для сїхъ то
желѣнницъ жадавъ власне Галичину варду-
ть краю, а о той зарядѣ веде ѡть колкохъ
мѣсяцівъ завзята борба съ Вѣдніемъ, що хо-
тѣбы добити безвзглядної централізації
зарядѣвъ всѣхъ желѣнничихъ австрійскихъ въ
Вѣдні. Борба ся розпочалась ѡть того часу,
коли намѣстникъ Альфредъ гр. Потоцкій пред-
ставляючій нововыбраний радѣ мѣста Льво-
ва заявивъ, що зарядъ желѣнницъ державити
в Галичинѣ буде перенесений до Львова. За-
разъ відсѧ того підніялъ великий крикъ жа-
довско-нѣмецка праса въ Вѣдні, нѣбы то въ
оборонѣ загроженыхъ праї столицѣ, а наїтъ
держави, а властиво въ оборонѣ живодеки
шахерокъ и кубанівъ. Вѣдніський магістратъ
прилучивши до агітациї праси, а сїй дѣ-
лічно-австрійскій запротестувавъ въ рефератѣ
Дра Коппа противъ децентрализації зарядѣ
желѣнничихъ. Підъ той самъ часъ постанови-
ла рада мѣска во Львовѣ вислати въ тѣ
справѣ депутацію до цесаря. Львовска пада-
торговельна вислали меморіаль до министер-
ства, въ котрому виказує основно вѣдь
які Галичина и єи жителѣ терпятъ зъ при-
чини централізації желѣнничихъ зарядѣ,
и домагається якъ найскоршої децентрализації. Все то занепокоило въ високомъ степені Вѣ-
денцѣвъ.

Щеніківъ середъ суспільности, ихъ односто-
ронне и низьке образованье въ духовныхъ се-
минаріяхъ, до котрьихъ вже дѣтками вступають
и тамъ ажъ до укінченя студії позѣстають,
недостача всякої замилованія въ такихъ кан-
дидатахъ до свого звання, а потому недостатокъ
знакомства свѣта и людей въ молодихъ свя-
щеникахъ и замкненіе ѡтъ всякої свѣтського
елементу — робять, що волынській священикъ
на скрѣзъ пересякъ грубымъ матеріализмомъ
и шукає передовсѣмъ всякихъ благъ и роско-
шій земнихъ, а духовній и небесній въ най-
лучшому разѣ лишає на самъ послѣдокъ. У
волынського священика такъ само якъ и у
мужика, съ котримъ єго лиши спольнѣсть
вѣръ лучить, нема хочбы якого-небудь почу-
тия народного. Тожъ и не дивниця, що для
нега все байдужимъ а грбъ стався для него
идоломъ. Тому то и селянинъ не чуючи ѡтъ
свого священика нѣ людскаго нѣ божого слова
не має до него довѣрія, а буває и такъ, що
противъ него наїтъ силою повстає.

Не менше сумно представляється и стань
учительський. Про учителѣвъ народнѣхъ, ко-
трыхъ впрочемъ есть досить мало, нема що
и говорити. Се люде, котрьхъ образованье ле-
дви ѡтъ дѣткнуло. О нихъ можна толькъ скла-
вати, що яко люде належачи до такъ званого
у наїтъ „привилегированного класса“, по своему
зъ привилегії виїки тягнутъ, а проевѣту на-
родну свою наслѣдникамъ вберегаютъ. И
накшѣ трохи маєсѧ рѣчъ єи учителями школъ
середнѣхъ, котрьхъ, розумѣєсѧ, есть ще мен-
ше. О сихъ можна лишь гдѣ-що загально скла-
вати, позажає у нихъ нема жаднѣхъ отрублыхъ
признакъ мѣщевихъ. Треба внати, що въ Рес-
сії не конче треба ажъ университетъ відчи-
ти, щобъ вѣстити учителемъ школъ середнѣхъ
Выстануть до сего вже студія школъ серед-
нїхъ и духовнїхъ семинарій, а испытавши
десѧтакъ сїхъ котрѣхъ небудь гимназії таки порѣ-
самиими учителями, своими будущими колегами.
Якими отже силами сї школы запові-
ються, рѣчъ ясна. Для того то и вся наука въ
сїхъ школахъ обмежається лиши на виїки
столицї, а що столько а столько „уроковъ“, а въ молодихъ
пануве незвичайний хаосъ рѣжнѣхъ гадокъ
и стремлень, въ котрого при такомъ складѣ
чителѣвъ нѣякъ виїдубути не може. Що и
самого походженя учителѣвъ середнѣхъ школъ
у наїтъ на Волынѣ треба ѡще додати, що онъ
по большій часті Россіянинъ; рѣдко лиши єи
ходяться мѣжъ ними такъ званій „Малоросси“
И о чиновникахъ такожъ можна лиши
гдѣ-

Вѣденській бурмистръ дръ Уль довѣду-
вався у гр. Таффе, о сколько слова гр. По-
тоджко оправдываются на правдѣ и дѣставть отпо-
вѣдь, которая ще большѣ затревожила централі-
заторѣвъ и они постановили выслати такоже
депутацію до монарха. Рефератъ радио Соп-
марути, дотыкающей той справы а написаный
и мотывованый наремно, принялъ вѣденська
рада мѣска одноголосно, безъ дебаты, и вже
небавомъ стануть обѣ депутатіи передъ мо-
нархомъ.

Рефератъ принятый вѣденською радою
мѣскою ставить льокальныи интересъ Вѣдни
выше надъ интересъ поодинокихъ краѣвъ и
бас о грозячомъ Австріи небезпеченьствѣ въ
причины той децентрализації. Забувъ однакъ,
що въ полудневыхъ провинціяхъ державы да-
вино така децентрализація преведена и що ее
державѣ нѣкакъ шкоды не принесло.

Въ протягу двохъ недѣль справа ся ста-
не передъ монархомъ, а тымъ часомъ розвинула
правица рады державной спольно съ ми-
нистерствомъ силну акцію, щобъ спразу де-
централизації довести до желаного конца.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Носеля до закона прасового має бути після
інформацій Politik внесена на найближшої сесії
рады державной послами: Шенеромъ и Фірн-
крапцемъ. Після того предложенія мавбы кождай
право жадати въ принадлежномъ судѣ сконстато-
ванія неправди, заключеної въ якой газетѣ або
другомъ письмѣ, а судъ має рѣшиги, чи мѣстито
неправда або нѣ. — Въ случаю сконстатованія
неправди має бути властитель газеты або другого
письма карії карою грошевою наизніше 100
зр., евентуально отповѣдною карою арешту. —
Если властитель письма докаже, що не есть ви-
нованимъ сконстатованія неправди, то може бути
карь зменшена, але нѣколи дарована. Властитель
письма мавбы въ послѣдніомъ случаю право жа-
дати отшкодованія въ маєтку виновного.

(За препорученія министерства просвѣтѣ)
выдавъ членъ тогоже министерства бар. Швай карты зведеній въ одну цѣлостъ законы и розно
рядженія, дотыкающія австрійскихъ университет-
тів. Публікація бар. Швайкарта, который кори-
стать въ урядовыхъ жерель министерства про-
свѣты, оббімае всѣ принципы, правий значенія норма-
тивного выдана ажъ до найновѣйшихъ часівъ и становить продовженъ знаного збронника Та.

(Проектъ нового закона цивильного) для Угор-
щини має бути вже въ части готовый якъ до-
вѣдеосъ „Neuzes“ має министерство сараведли-
вости загальну часть его на найближшої сесії
парламента предложить до ухвалы.

(Програма католицко соціального згромадже-
ння въ Гайдѣ) про котре мы недавно заглавали,
дойша вже въ части до прилюдной вѣдомости.
Въ цѣлі реорганизації ремесла жадає она об-
візковыхъ сполучень въ родѣ цеховъ (Innungen),
комнатъ и судовъ ремесличихъ. Право майстер-
ства зависить отъ предложенія доказу здѣбності.
Челадники мають піддавати іспитамъ. Жадає
такоже заведеніе комінатъ цеховихъ для челядни-
ківъ и книжокъ робочихъ а свягованіе недѣль и
свята має бути обовязкове. — Найважнішоа одна-
жко точка програмы о сколько она має на цѣлі
реорганизацію ремесла есть именно тата, которая
трактує о регуляції продажи продуктівъ ремесли-
чихъ. Она малабы именно такъ бути уладжена,
що по ульї певного часу переходового, закону
только цехъ, взгядно толькъ майстри до него на-
лежачі, могли бы продавати виробы цеху. Въ
квестії роботничої стоять програма на тѣмъ
становище, що заплати роботника мусить въ собѣ
мѣстити еквівалентъ всего того, що роботникъ
на то ложить и що она мусить дати роботникови
при нормальній спѣлѣ працѣ, всѣ потрѣбній средства
до удержанія а кромѣ того можність заощадити
на часѣ безроботицї. — Въ конці жадає програма
корпорації организації великого промислу и
постепенного розлѣту въ великомъ промислѣ.

(Въ справѣ будовъ новихъ жильницъ въ Бон-
сін и Далматії) ведутся після інформації
„Wien. Allg. Ztg.“ переговоры межи министер-
ствомъ вѣйнъ и вспольнімъ министерствомъ
скару въ одної а межи министерствомъ скару и
комунікації обохъ половинъ державы въ дру-
гої сторони. — Ходить именно о личио зъ Се-
реава черезъ Мостгардъ вдовѣ правої берега Нар-
енты вже до Кавелли и до Рагузы. Кошта сей
жильнио дороги обчислено на 45.600 бѣль кильо-
метра. — Друга дорога, проектована зъ Сераева
до Митровицѣ, а на єї кошта прелімінована су-
ма 7.300 000 зр., зъ чого припалобы изъ Австрію
4.350.000 зр., а на Угорщину 2.950.000 зр. На
будову сей послѣдної дороги, которая зъ взгляду
на становище Австріи въ Новомъ Базарѣ має ве-
ликое значеніе стратегиче налягає министерство
войни и бажалобы мати єї якъ найскорѣше вы-
конченю. — Не менше значеніе для цѣлі ми-
літарныхъ має третя проектована жильница зъ
Кинъ до Нови. — Найбільшу опозицію стрѣча-
ють проекти въ угорскомъ министерствѣ скару,
если ся однакоже зважити певзычайне їхъ зна-
ченіе милітарне, котре въ часѣ сїї послѣдної
подорожи сконстатувавъ вспольній министеръ
скару, то можна припустити, що прїде до по-
разумінья въ угорскомъ министерствомъ фінансовѣ
и що вже на найближшої сесії вспольніхъ деле-
гації внесе на прайвітство отповѣдній предложенія.
W. Allg. Ztg. зачленяє именно, що мимо всякихъ
трудностей и замѣтій, переговоры вже о толькѣ

поступали, що згодженіо вже на вѣй техничні
детайлѣ будовы.

(Въ справѣ принадлежности Сихельбургской
склади) которая становить отдавна предметомъ
спору межи Долигавію а Угорщиною, взгядно
межи Кріною а Хорватію виделоговала угор-
ско-хорватска комисія субкомісію, которая мала дѣ-
ло докладно перестудовати и дати свое добро-
мініе. Субкомісія складається въ угорского со-
вѣтника министеріяльного Таррал а хорватского
посла на сїїмъ Николая Бадовинца. — Делегатъ
угорской обмежився на пасивніомъ вижданю и
лишивъ выпрацюванье пропамятного письма сво-
му товарищеви, который яко уроженецъ спірного
дистрикту и знаючій докладно минувшої своей
бчини, бувъ до сего найкомпетентнѣйши. —
Меморандумъ, котре бѣль выпрацювавъ прїймля-
ця цѣла комисія залитавска до своеї вѣдомости и
рѣшила тѣ точки его, що дотикаютъ практичного
житя, предложити за подставу дискусію съ доли-
тавскою комисію. — Хорваты и Угры стоять
отже на тѣмъ самому становищи. Найбільшу
часть пропамятного письма становить историчній,
на грамотахъ ошертѣ доказы, зъ которыхъ най-
важнѣйши є єрескінгъ цѣсарабомъ Марії Тересы зъ 2 січня 1776, въ котрому узнають прі-
належність спірного дистрикту до Хорватіи а
тѣмъ самимъ и до угорской короны. — Кромѣ
того наводить пропамятное письмо много розпо-
рядженъ надворної ради воєнної, резолюції угор-
ского и хорватского сїїмъ, яко такоже зреєн-
ся краинськихъ становъ краевихъ зъ р. 1775
въ користь Хорватіи. — Авторъ підносить от-
такъ релігійну звязь, когра одну часть народона-
селенія Сихельбургского дистрикту личить зъ за-
гребскимъ архієпискоствомъ а другу съ греко-като-
личискимъ епископствомъ въ Крайцъ. Зъ другою же
сторонъ чисто хорватска народість, вѣра, звичай
и обычаї роздѣляють жителівъ спірного дистрик-
ту отъ сусѣдніого княжества Країни. — Да-
льши доказомъ въ користь Хорватіи суть отношенія
економичній, торговельній и культурній, котре спо-
лучаютъ Сихельбургъ съ Хорватію, бо всѣ школы,
що єсуществують въ гѣмъ дистриктѣ, удержані-
вани зъ краевихъ фондівъ Хорватіи. — Най-
важнѣйши однакъ аргументъ піднесеній авторомъ, що неохота людности Сихельбургской про-
тивъ вѣблена до Країни, котре вже р. 1881 знал-
шила вyrзъ въ двохъ репрезентантіяхъ, а когра
неохота тѣмъ лекше дастися чюючи, що Сихель-
бургці мають не толькъ лѣсовій сервитуты въ
Хорватіи, але такоже недвижимості, черезъ евен-
туальніе бѣгованіе и пересуненіе границъ понесли-
бы велику школу. Меморандъ Бадовинца держа-
ний загаломъ дуже обективно и підносить съ
притискомъ становище опортуногичне, котре на-
казує лише Сихельбургъ при Хорватіи.

(Про бѣгови въ Кривошиї) надходить не
дуже потѣшакъ вѣсти. — Коли дати вѣру ко-
реопондентови N. fr. Presse, то въ окрузѣ криво-
шиїнському бѣль придушенія новостія нѣчо не змѣ-
нилося. — Цѣла область, пішо згаданий кореспон-
дентъ, позбавлена жителівъ; Австрія, знаходиться
въ неперечніомъ посѣданію Кривошиї и владѣє надъ
областю, але вѣйнявши колька жѣнокъ, що зъ
дѣтми тинятса по горахъ, нема въ цѣлій області людности. Найбільша часть утѣкає герцоги-
вінськихъ повернула вже до дому и отдає спо-
кійною своимъ занятямъ и ледво 200 утѣкаєвъ
пробуває що на чорногорській території. — Зъ
Кривошиї же знаходито до теперъ бѣль якъ
2000 людей въ Чорногорѣ, котре зовсѣмъ не ду-
мають про поворотъ. — Для правительства чор-
ногорского суть кривошиїнський утѣкаєвъ тягаромъ
а мимо того не виганяє ихъ нѣкто, бо они ува-
жають зародомъ будущихъ ватагъ повстанчихъ,
котре Чорногора хотѣлобы мати на всяку еве-
туальність підъ рукою.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. До вѣденської „Pressе“ доносять
съ Петербурга, що становище министерства справъ
заграницніхъ Гирса загрожене. Россійскій кон-
серватисти закидають ему, що бѣль занадто по-
дававъ австрійско-нѣмецкому союзови и що не у-
мѣть зачислъ запобѣгти потрѣбному союзови. До
Times пишуть, що въ Петербурзѣ нѣкто пѣчо-
не знає о якості угодъ Россія съ Перею. Гайду-
каки таки угоды вже давно приписували Зино-
вієву, колишнію россійскому послови въ Тегеранѣ
и она есть певно въ звязи зъ пляномъ утворенія
еконсолідованого генералъ-губернаторства въ За-
касійскому краю. Впрочемъ россійскій правитель-
ство зовсѣмъ не думає, що така угода далась бѣ-
перевести безъ посередніхъ дипломатніхъ пе-
рекладівъ съ Англією. Що до Мерьу, то Россія зробила
угоду съ ханомъ Хивы, що бѣль має
бачне око на Туркменійтъ, а за тое Россія бере
єго въ свою опѣку. Ся угода, розуміється, дуже
вигодна и усуває вояжъ дипломатичній перешкоды
съ Англією, поки не прїде часъ, когра Россія бу-
де могла ту угоду формально санкціонувати. —
Посля „Polit. Correspondence“ оподѣвають въ Петербурзѣ
въ короткому часѣ уступленія министра чу-
бличніхъ роботъ вице-адмірала Пессоета; его
посланикъ має здѣстї шефъ департамента цар-
ського приватного майна, Дурново. Після того
самого жерела має министръ фінансовѣ таїн-
никъ. Бунгѣ висказавъ свое неудоволеніе зъ тогого,
що теперѣшна держава господарка вимагає за-
чи бѣльшихъ коштівъ, яко то було доси. Рѣбъ
относиться до незвичайнихъ жадань, якої департа-
ментъ внутрїшніхъ дѣлъ и вѣйни ставляють
скіарбови. Директоръ департаменту цлового, Ту-
холка, вѣхавъ за граници, що ступлювати
організацію цловихъ урядівъ; онъ звідить пру-
скій австрійскій пограничній урядъ цлові. Ся
запевняють, що хинське правительство має якъ най-

вымъ генералъ-губернаторомъ Царства Польского,
ген. Гурко. Гурко прїхавъ 22 с. м. до Варшавы,
хочъ тамъ сподѣвались его скорше. Що було прі-
чиною спізненія, не можна докладно знати. До
першого виступленія ген. Гурко привезували Поляки велико значеніе, бо они добавчавали въ їхъ
найлучшу манифестацію нового генералъ-губерна-
тора. Чи вдоволило Поляківъ виступленіе ген. Гурко, трудно що теперъ отгадати. Ось що толькъ
можемо нынѣ донести: Ген. Гурко має на
авдіенції у царя отверто висказати, що не хоче
бути їхнімъ орудіемъ и що буде поступати, яко
того вимога краю ему погрѣбено будуть вимага-
ти. Вечеромъ того самого дня, коли прїхавъ,
пріймать у себе офицеровъ, а потому отъхавъ
до палати на Бельведерѣ. 23 с. м. прїмавъ Гурко
духовенство, заграницніхъ конзуловъ, власти
цивильній т. д. До пререзентантажу войсковихъ
мавъ Гурко такъ промовити: „Мы повинні, па-
нове, старатися, щобъ не роздражнювати мѣсце-
вихъ жителівъ и жити съ ними въ добryхъ вѣ-
ношеніяхъ.“ Пріймаючи школъного куратора Ану-
хтина вразъ съ властями школъними, маєтъ до
нїхъ казати: „Безперечно може вина нездоволенія
лежитъ таоже и въ злой системѣ. Правителъ нау-
ковихъ інституцій повинній передъ всѣмъ стара-
тися, щобъ зъ тутешніхъ жителівъ зробити до
брьхъ підданыхъ для правительства, але не Рос-
сія.“ Зъ такою виступиною манифестацію генераль-
губернатора Поляки по часті вдоволеній. Якъ
даліше буде, часъ покаже.

Нѣмеччина. По причинѣ намѣреного зѣ-
ду монархъ австрійского зъ нѣмецкимъ, застапо-
вляється „Frankf. Ztg.“ надъ пытаньемъ, чи можли-
вимъ єти приємній въ Австрії. Нынѣ ведуть въ Австрії
въ Червні, Поляки и Словенці; а коли удастся
Славянамъ сягнути постійно перезаго въ вну-
трїшніомъ житю державніомъ, то не скотять они
остати безъ вилывовъ и на вѣношенія заграницній.
А тогдь повернеться политика Австрії въ зовбѣмъ
другу сторону, а союзъ съ Нѣмеччиною, яко ни-
будь нѣкоже сердечній, прибере зовбѣмъ от-
мѣнній форми. „Frankf. Ztg.“ потѣшає токи на-
дѣю, що до тривалої переваги Славянъ въ Ав-
стрії нѣколи не прїде, и що система гр. Та-
ффа творить лишь еру переходову. Се суть го-
роскопы на будучность австрійско-нѣмецкого со-
юза; тымчасомъ окузуете Нѣмеччину, що єї не мало
залижить на тѣмъ союзѣ. Доказомъ сего є сер-
дечне приятие, якої дознавъ сими дніями ав-
стрійскій министръ справъ заграницніхъ гр.
Кальноки у нѣмецкого цѣсара Вильгельма, пробу-
ваючого теперъ въ Гаѣтайнѣ. Цѣсарь державъ съ
министромъ довшу конференцію и декорувавъ его
ордеромъ „чорного орда“. Нѣмецкій газетъ уважа-
ють для того гр. Кальнока сильно підпорою
австрійско-нѣмецкого союза, котрый після ихъ
гадки такъ довго буде зовбѣмъ обезпеченимъ,
яко довго гр. Кальноки державъ буде въ Австрії
въ своихъ рукахъ теку министерства справъ за-
границніхъ. — Посоль Шлецера удастся сими
дніями до Фридрихсруга, щобъ зложити пробуваю-
чому тамъ кн. Бисмаркови справу зъ перегово-
рѣвъ своихъ съ напою. Берлінська праща звѣщає,
що паша, прощаючись съ Шлецеромъ, выразивъ
своє здивованіе, для того

„Карпатъ“ наславитися письма Трефорта, въ ко-
трѣмъ той министръ по случаю удекоровавъ однога мадиофильского гр. к. пароха ордеромъ пи-
ше: „Католицкій священникъ повиненъ предста-
вляти не лишь мадарску идею державы, але и
мадарску культуру“. За те „Карпатъ“ до-
носить безъ нѣякихъ застережень, що „въ и-
грицкой столицѣ, въ мѣстечку ОГича, що року
сходится до 600 панславистичныхъ агитаторовъ
зъ рѣжихъ сторонъ Угорщины, а павѣтъ зъ
Праги и зъ Варшавы“. Розумѣю, що се мадар-
ска тенденція видумка, щоби только гнести
Славянъ... И „Карпатъ“ має смѣлостъ просити
своихъ предплатниківъ о присылку грошой. А
просить ось якимъ язычкомъ: „Паки и паки про-
симъ съ покорностью и почитаніемъ тѣхъ, кои
находяться и знаютъ себе быти въ ре-
станції, да пришлють предплатнины деньги. Скудность денежная препятствуетъ духовнымъ
силамъ и свободності дѣйствующаго духа...“ Прав-
да, що хорошо просить и въ хорошомъ язычку!..

— Бюллетинъ центральной метеорологической станціи въ Вѣднѣ ворожитъ душу погоду.

— Страшне землетрясене дѣтинуло 28 л. липня о-
стровъ Исхіо. Мноожество домовъ въ Казамичію-
лія, Форіо, Лакко, Амено повалилось и прогребло
побѣдъ собою до 2.000 людя. Раненыхъ безъ числа,
а помѣжъ ними такожъ владыка зъ Казамичіюлія.
Трясенье попередивъ надзвичайный гукъ, а вели-
канськіи валы хмарт затмили поранне сонце. Зѣ
всюди піднявся зойкъ и крикъ. Все, що жило,
бѣгло до моря и здобувало приступомъ лодки и
байдаки, щоби на нихъ утечи до Неаполю. Тамъ
всѣ шпиталѣ вже заповненіи ранеными нещасного
острова, на котрѣмъ щоби додержити горе, ще и
пожаръ занявся посередъ безчисленныхъ розвалинь.

— На холеру умерло въ Египтѣ до 28 л. липня
с. р. 6700 душъ въ 35 мѣсцевостяхъ. Въ тепе-
рійшой хвили холера найдуже лютує въ Каїрѣ,
столицѣ Египту, — а що сумітійше, добрались
вже и до Александриї. Такожъ мѣжъ війскомъ анг-
лійскимъ порывава поодиноки жертви. Европейцѣ,
замешкали въ Египтѣ, жалуються загадально на ан-
глійске правительство, котре за мало показує енер-
гію въ поборюваню тяжкого ворога. Австрія сте-
реже своїхъ пристаней якъ найстаранійше, для
того маємо надѣю, що ту холеру не дostenася.

— Владиславъ Анчиць, талантливий писатель
польскій, авторъ звѣстной комедіи „Еміграція
хлопка“, котра съ великимъ успѣхомъ була грана
на всѣхъ сценахъ польскихъ, умеръ въ суботу
въ Краковѣ.

— Кавцію на вищущеніе Крашевскаго зъ вязницѣ,
котру зложивъ графъ Дингайт-Брохоцкій, судъ
берлинскій не хотѣвъ приняти.

— За кѣлька днівъ розпочнуться роботи будови
телеграфичної линії зъ Львова на Яблівъ до Явор-
ова, а по уkońченію тої линії буде знесена тел-
еграфичної линії зъ Судовомъ Вишнѣ до Яворова.

— Перенесенье Леонідъ Чировскій, адъюнктъ
судовий въ Печеніжинѣ, перенесений до Дубець-
ка, а придѣленъ до служби въ Переїмши.

— Капітанъ Mathew Weeb, перенесений въ 1875 р.
каналъ La Malope, утонувъ въ виражѣ водоспа-
ду Нягары. Інъ заложився, якъ ми то вже до-
носili о 20.000 долларовъ, що перенесли сю рѣ-
ку побѣдъ самимъ водопадомъ. Закладъ знабивъ на
день 24 л. липня близько 100.000 цѣкавыхъ. От-
важний капітанъ попрашивавъ зъ знакомими и ки-
нувся въ бистру рѣку тутъ понизше водопаду.

Гадка его була така: Рѣка же тутъ съ скоростею
 $7\frac{1}{2}$ милъ на годину, глубока она 95 стопъ. Ви-
ры найбезпечнѣйши суть около двохъ середніхъ
остріхъ скаль, понадъ которыми кипятъ розбива-
ючіяся води. Для того хотѣвъ бѣгъ тѣ скали оми-
нути. Знаєтъ бѣгъ такожъ, що пливучи самою се-
рединою рѣки, утоне въ гирлѣ середніго виру
Нягары и для того спустився зъ лодки коло Su-
spension Bridge, надѣючись, що струя понесе его
сама ажъ тамъ, где валы будуть за великий; тамъ
пронурите и виляніе только на те, щоби ото-
тхнуті. Наближаючись до вибра хотѣвъ бѣгъ пли-
сти на всю силу, щоби не попасти въ лѣйковату
бездоню чвертьмільового вира, по чомъ гадавъ
легко дѣстатися на берегъ Канады або до Леви-
стонъ, пустившися долѣ рѣкою. Однакъ не такъ
сталось, якъ бѣгъ надѣявся. Першу частъ задачу
бѣгъ поконала легко, однакъ коли попавъ на вибра,
якъ творить струя спадаюча зъ висоты 48 ме-
тровъ, стягнула сю вода на дно. Даремно силив-
ся пливачи выдубитися зъ зачарованого круга
страшного вира. Кѣлька раздѣль ишовъ бѣгъ на
дно и кѣлька раздѣль выдубувавася на верхъ води,
середъ радостныхъ окликівъ сотки тысячевъ зрѣ-
тельвъ. Віконци опустили его силы. Онь утонувъ
въ очахъ 100.000 людя и не було способу дати
помочь славному отчайдусю. Вѣсть о его смерти
розтеграфували заразъ по цѣлому свѣту.

— Дѣтъ панчохи. Одна дѣвчинка зъ школы на-
родной въ Римѣ переслала королевої італійской
дѣтъ панчохи власної роботы въ дарунку. Королева
отвѣтчиючись прислала дѣвчинцѣ такожъ дѣтъ
панчохи, але не порождій: одну съ срѣбниками
а другу съ цукерками — и казала себѣ написати,
котра панчоха си бѣльше утѣшить. Дѣвчинка
бѣсписала: „Обѣ панчохи мене засмутили: бо зъ
одної срѣбники забравъ батько, а зъ другої цу-
керки розхопили братчикъ и сестричка.“

— Жиды алярмують Европу при кождомъ случаю,
въ котрѣмъ христіяне, если віде о жида, осмѣ-
ляться поступити такъ, якъ ихъ хосенъ того хоче.
Кореспондентъ часописи „Русскій Европѣ“ кричить
„гвалту!“ на Поляковъ и лат. епископа Грине-
вського въ Вильнѣ за те, що не хоче приняти
жидовъ на мешканье въ дому капитульни...

— Норвежеске товариство „Christiania preserving
Company“ заложило фабрику, въ котрѣй пригото-

вляє консерви зъ мяса кита и надѣєса ввести
сю нову страву въ уживань, позаякъ кухарскіи
проби съ тымъ мясомъ виказали єго смачність,
а при тѣмъ дешевість. Єсть оно твердше ѡтъ
волиніи и не таки соковите, за то однакъ смачне
и не заносить траномъ.

НАУКА, ШИТКА И ЛІТЕРАТУРА.

(+) Про археологій розкопи въ Галичи, доверше-
ній дромъ Из. Шараневичемъ и о. Львомъ Да-
врецкимъ, находимъ въ послѣдніхъ дніяхъ два
новій розправи: одну въ „Сза-ѣ“, а другу въ
Циановѣ за удѣленыхъ єи 100 зр., хв. дирекції
товариства взаимныхъ уbezиченій въ Краковѣ за
датокъ 100 зр., хв. дирекції товар. уbezиченій
„Донац“ въ Вѣднѣ за датокъ 40 зр., хв. това-
ристу валичковому въ Циановѣ за датокъ 92
зр. 37 кр., Е. С. Владиславови кн. Сапіѣз за 20
зр., Воч. кс. Іосифови Козикови за зборами склад-
ку 10 зр., хв. квони поважній фирмѣ Люї Гутер-
манъ въ Вѣднѣ за опустъ 10% рабату зъ фаб-
ричныхъ цѣнъ. За все то наше сердечне „спа-
си Божъ“ подаємо до публичної вѣдомости.

Отъ голенихъ ради охотничої пожарної
сторожи въ Циановѣ.

Съ симъ числомъ розсылається Вп.
предплатникамъ „Бібліот. пайзи. повѣ-
стей“ 5 и 6 аркушъ повѣсті „Зъ вели-
кого свѣта“.

Вѣсти епархіальни.

Зъ Апартхії Львівскої.

Введеній въ душпастирськіи посады оо. 1) Сте-
фанъ Макогонській яко сотрудникъ въ Городенцѣ;
2) Алекс. Залічківскій яко сотрудникъ въ Городку;
3) Володимиръ Билинській яко сотрудникъ въ
Тысмениці.

Заєзданій до каноничної інституції на
Ясеневцѣ о. Валеріянъ Харламповичъ.

Президія ц. к. намѣстництва годиться на
каноничну інституцію о. Льва Струтинського на
Космачу.

Декретъ на катихита для молодїжи гр.
кат. обряду въ мужескій видахъ школѣ въ Го-
родку получивъ о. Теодоръ Єлевічъ, тамошній
свѣтникъ.

Зъ Епархії Переїмської.

Въ пропозицію: I. На парохію Немировѣ, дек.
любачівскаго, принятій оо.: 1) Гинилевичъ
Іоанъ зъ Выкотъ, 2) Решетиловичъ Викторъ, завѣд.
Немирова, 3) Гриневецькій Еміль зъ Куликова;
II. на капелянію Стрѣлкі, дек. старо-самбр-
скаго, принятій о. Оенофілъ Левицкій, тамошній
завѣдатель. III. на парохію Береска, дек. ба-
лигородського, принятій о. Мих. Яко Ладыжин-
ській, капелянъ зъ Волї миговомъ.

Ублгаються I. О капелянію Вѣднѣ кунинь-
ска, дек. жовківскаго, о. Ілія Крайчикъ, тамо-
шній завѣдатель. II. О парохію Яблінка въ
жизні, дек. височанського о. Маркіла Куновській,
тамошній завѣдатель. III. О парохію Гошѣвѣ, дек.
устрицького, ублгаються оо.: Рынѧвець Волод-
зь Гладышова, Чайковській Алек., зъ Лещоватого,
Глушкевичъ Теофілъ зъ Дыльовою.

Введеній о. Іосифъ Дубъ яко капелянъ до
Быstryцѣ, дек. старо-самбрскаго.

О ТОЗВА.

Три роки тому заложена гімназія въ Сян-
оцѣ числила въ минувшому роцѣ школиомъ всіго
3 класи, по праздинахъ школиныхъ открыєся
4-та класи. На 165 учениківъ съ концемъ сего
року школи класификованихъ було ведло вѣронспо-
вѣданія: 32 учениківъ гр. к. обр., 116 лат. обр.,
и 17 жідівъ. Зъ Русинівъ мали 4 ученики класу
отличну (два першу локацио), 18 учениківъ пер-
шій стечень, 7 другій, а 3 поправку по Феріахъ.
Причины, для которыхъ въ єї гімназії оснований
межи рускими бѣгъ вѣгу селами такъ мало
молодїжи рускої, суть: а) недавній часъ основанія
гімназії, проте недостатокъ дѣтей приготовлен-
нихъ до гімназії; б) мале до теперъ число класівъ,
такъ що родичъ маючи одного сына до висшої,
а другого до низшої гімназії, посылають ихъ
разомъ задля меншого заходу въ іншу повишу гім-
назію: в) недовѣріе нашихъ селянъ до школи
найменшихъ, тожъ зъ найближніхъ ѡтъ Сяноції
сель не має дѣтей въ гімназії; г) наконецъ най-
головнішія причини: убожество. — Зъ причини
малого числа Русинівъ не обходила тутешня гім-
назія святъ ведло нашого календаря; такожъ
наука языка руского отбувалася въ 2 отдельахъ
лиши по одній годинѣ въ тиждень. Въ тѣмъ
прикрамъ положенію отзываються Сяноцькіи Русини
до народного чувства окрестніхъ Воч. отцѣвъ и
патріотівъ, щоби зволили, якъ самі синівъ сво-
їхъ до сїї гімназії послыати, такъ і селянъ на-
шихъ, платячихъ що рѣчно велики суми на школи,
заохочувати до користання такожъ зъ основа-
ного гімназії. Огзываються такожъ до тихъ Ру-
синівъ окрестніхъ, що свої дѣти до сїї гімназії
залишають, чи не лучше було бы соединитися
намъ всімъ въ одній гімназії Сяноцькї, где наука
религії и языка руского отбувалася въ 2 отдельахъ
лиши по одній годинѣ въ тиждень. Въ тѣмъ
прикрамъ положенію отзываються Сяноцькіи Русини
до народного чувства окрестніхъ Воч. отцѣвъ и
патріотівъ, щоби зволили, якъ самі синівъ сво-
їхъ до сїї гімназії послыати, такъ і селянъ на-
шихъ, платячихъ що рѣчно велики суми на школи,
заохочувати до користання такожъ зъ основа-
ного гімназії. Огзываються такожъ до тихъ Ру-
синівъ окрестніхъ, що свої дѣти до сїї гімназії
залишають, чи не лучше було бы соединитися
намъ всімъ въ одній гімназії Сяноцькї, где наука
религії и языка руского отбувалася въ 2 отдельахъ
лиши по одній годинѣ въ тиждень.

Съ початкомъ року 1883 р. стане виходити
въ Львовѣ два разы на мѣсяць, кождого 1 (13) и 15
(27) гумористично-сатирична часопись

„НОВЕ ЗЕРКАЛО“

підъ редакцію Корніла Устілловича.

Программою „Нового Зеркала“ буде оборона ру-
скога народности противъ всякихъ посторонніхъ напа-
стей и объективна критика пороковъ рускої суспіль-
ності.

Предплата на „Нове Зеркало“ виносить до кон-
ця року 2 зр. а. в. Предплату пріймають редакція
всѣхъ рускіхъ часописей и администрація „Нового
Зеркала“ во Львовѣ, улиця Скарбковська ч. 2. (9—?)

Важне для П. Т. Учителевъ и
Завѣдатель школы.

Приборы школъ

яко то:

зашниты, оловицѣ, пера, ручки,

чорнило, папірь, таблички,

ръльцѣ, крейды, губки

поручас

по якъ найдешевшої цѣнѣ

К. М. Вознякъ

во Львовѣ ул. Орманска ч. 6.

(на противъ „Народного Дому“)

Такожъ за порукою мѣсцевого предѣдателя и одного зъ членовъ

„Ради школи“ даю повышши

приборы на рати підъ